

ע/10,28

מוגבל**בבית הדין הצבאי לערעורים**

בפני:

אלוף שי ננייב	- נשיא
אלוף אילן שיף	- שופט
אלוף יורם יאיר	- שופט

בעניין:

התובע הצבאי הראשי – חמערער (עמי ב"כ, רס"ן אלון רווה)**נג'ז****מ/94819 7 טגן אדם מלול - המשיב**

(עמי ב"כ, עו"ד ד"ר חיים משבג; עו"ד שמי כהן)

ובעניין:

מ/94817 טגן אדם מלול - המערער

(עמי ב"כ, עו"ד ד"ר חיים משבג; עו"ד שמי כהן)

נג'ז**התובע הצבאי הראשי - המשיב (עמי ב"כ, רס"ן אלון רווה)**

ערעור על פסק דין של בית הדין הצבאי המחויז במחוז שיפוטי המרכז שניתן בתיק מרכז (מחוז) 205/09 (סא"ל נועה זומר – סגנית נשיא; רס"ן קיריל קרמנצוגסקי – שופט; סרן חניות אלעורה – שופטת) ביום 11.3.2010. ערעור ההגנה (הכרעת הדין) התקבל בחלוקת. ערעור התביעה (קולת העונש) התקבל בחלוקת.

פסק דין

1. טגן אדם מלול (להלן: המערער) הועמד לדין בפני בית הדין המתויז מ"ש מרכז על-דבר תקיפה שלא כדין ביום 27 בספטמבר 2008, כלפי פלסטינים, במהלך סיור, בכפר קדום. לאחר שמיית ראיות, הורשע המערער בעבירות, שייחסו לו בכתב האישום: תקיפה בנסיבות חמימות, לפי סעיפים 382, 379(א) ו-29(ב) לחוק

ע/10/28,26

מוגבל

העונשין, התשל"ז-1977 והתנוגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשל"ו-1955. הוטלו עליו ששים וארבעה (44) ימי מאסר לרייצוי בפועל החופפים את תקופת מעצרו, לצד שלושה (3) חודשים מאסר מותנים, משך שלוש שנים, לבסוף כל עבירה, שעניינה אלימות כלפי הוזלת דעת המיעוט סבירה, כי לרכיבי עונישה אלה, ראוי להוסיף הורדה בדרגה אחת לזרגת סגן-משנה. ההגנה ערערה על הכרעת הדין. התביעה ערערה על מידות העונש.

2. ההליכים בפרשה זו השתמשו באורח יוצא דופן בנסיבותינו. בין הצדדים התגלו מחלוקת שנות, ובכלל זה באשר לחובות התביעה הצבאית להעביר לעיון ההגנה חוות דעת מנומקת של חפרקליט הצבאי הראשי לסגירות תיק חקירה של עד מרכז במשפט (מפקד החטיבה דאז). החלטת בית המשפט העליון בעניין זה ניתנה, לא מכבר (בג"ץ 366/12 **התובעת הצבאית הראשית נ' בית הדין הצבאי לעורויס,** בעקבות כך, התחדשו הדיויניט בערעור. 28.1.2013).

3. היום, בעקבות העורוינו, ח比亚ו הצדדים לידיוננו, כי הגיעו לכליל "הסדר טיעון", שלפיו תועמד הרשות של המערע על תקיפה, לפי סעיפים 379, 378 ו-29(ב) לחוק העונשין. עוד עתרו לפניינו הצדדים במשותף, כי עונש המאסר בפועל יוועמד על 59 ימים, לצד מאסר מותנה; וכי בכך יצורף עונש של הורדה בדרגה אחת לדרגות סגן-משנה.

בנסיבות העניין, הסכמת הצדדים נותרת ביטוי ראוי למכלול נסיבותיה הייחודיות של הפרשה. נוכח החרטמות היתריה של ההליכים, כאשר מאז התרחשות האירוע החלפו קרוב לחמש שנים והמערע הוא אזרח מן השורה זה שניים, מצוי בעיצום של לימודים אקדמיים; על רקע מידת העונישה שנקבעה בעניינו של המערבב الآخر בפרשה – סמ"ר גדי, לפני ימים אחדים; ובשים לב לנוקודות הזכות שצבר המערע בחיל וכקצין מצטיין – וambilי להקל לראש בהיבטיה המחייבים של הפרשה, אשר מצאו ביטוי בפסק הדין של הערכתה הדיוינית – ראויים אנו לכבד את עתיותם המשותפת של הצדדים לשינוי פרטי ההחלטה; ולאי-מצוי דין עם המערע, אשר לרכיב ההורדה בדרגה.

26,28/10/ع

מוגבל

- הערעורים מותקבלים, אפוא כך, שהמעורר מorschע בתקיפה, לפי סעיפים 378, 379 ו-1-29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. העונש מועמד על:
- א. 95 (חמשים ותשעה) ימי מאסר לרכיבי בפועל. מתוקפת המאסר בפועל ינוכו ימי המעצר. משמעות הדבר שהמעורר סיים לרצות את עונש המאסר.
- ב. הורדיה בדרגה אחת, מדרגת סגן לדרגת סגן-משנה.
- ג. עונש המאסר חמוטנה נותר בעינו כקביעת הערכאה הזרונית.

ניתן וחודע היוס, כי"ט באيار התשע"ג, 9 במאי 2013, בפורמי ובמעמד הצדדים.

שופט	שופט	הנשיא
 למקרה נאמו סוברנוקו סנטלנט בית הדיון	העתק סגן קצינית	חתימת המגיה: תאריך: 13/5/13